

derfor fraraade at gennemføre Forslaget“. Den næste Taler, P. Munch, kom ind paa det samme: „Med Hensyn til den Mand, der skal sendes derop, er det nævnt af den sidste ærede Taler, og det har ogsaa været omtalt i Pressen, at man fra Regeringens Side tænkte paa en ganske bestemt Person. Jeg vil derom gerne sige, at hvis man vilde tage den Beslutning at udnævne den Mand, der har været Tale om, nærer jeg for min Del ingen Tvivl om, at det vil vække en pinlig Opsigt baade herhjemme og andre Steder. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Side af Sagen, det er et personligt Spørgsmaal, hvor det er Regeringens Sag at træffe Afgørelsen“. Ogsaa under den senere Debat kom det personlige Spørgsmaal frem (Konseilspræsidenten, Indenrigsministeren, P. T. Nielsen). — I øvrigt fremsattes fra forskellige Sider udenfor Regeringspartiet (Ellinger, P. Munch, Stauning) en Række saglige Indvendinger mod Enkeltheder i Lovforslaget. Se nærmere herom ndfr. under Gengivelsen af Betænkningen. Et Forslag af P. Munch om Sagens Henviisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer fraraadedes af P. T. Nielsen, men anbefaledes af Stauning og Ellinger, medens Dinesen udtalte, at han saa saaledes paa Sagen, „at naar Regeringspartiets Ordfører her i Salen fraraader Udvalg, paatog han og hans Parti sig Ansvar for Sagens videre Gang, og saa vil jeg ikke deltage i Afstemningen derom“. Efter at P. T. Nielsen senere havde frafaldet sin Modstand mod Udvalgs Nedsættelse, vedtoges P. Munchs Forslag.

I Betænkningen udtaler et *Flertal*, bestaaende af Regeringspartiets Repræsentanter: Brorsen, Effersee, Jørgen Jensen, Markvorsen, P. T. Nielsen, Pedersen-Nyskov, Svendsen og S. Sørensen, at det fuldt ud kan tiltræde Lovforslaget. Det stillede kun Forslag om en anden og tydeligere Affattelse af Bestemmelsen om Kommissarius' Myndighed under hans Ophold i Grønland, ligesom det stillede Forslag om, at det udtrykkelig siges, at Kommissarius skal have Ret til at deltage i de grønlandske Landsraads Forhandlinger. Endelig har Flertallet kunnet tiltræde et fra anden Side fremsat Ønske om en anden Affattelse af Bestemmelsen om Honoraret og om de øvrige Udgifter (om hvis forventede Størrelse Oplysning var modtaget fra Indenrigsministeren). Den foreslaaede nye Affattelse var saalydende: „Der tillægges Kommissarius et aarligt Honorar af 8,500 Kr. at regne fra Udnævnelsen, til hans Hverv bortfalder. For saa vidt vedkommende maatte oppebære Løn eller Pension af